

РЕШЕНИЕ

№ 11416

гр. София, 30.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 155 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ПЕТЯ П. СТОЯНОВА

при участието на секретаря БЕЛОСЛАВА В. ИСПИРИДОНОВА
като разгледа докладваното от ПЕТЯ П. СТОЯНОВА Гражданско дело № 20221110145800 по описа за 2022 година

РЕШИ:

РЕШЕНИЕ

№

30.06.2023 година

град София

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИЯТ РАЙОНЕН СЪД
състав

III ГО, сто петдесет и пети

На двадесет и осми март

две хиляди двадесет и трета година

в публично заседание в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ПЕТЯ П. СТОЯНОВА

Секретар Белослава Испиридонова

Прокурор

като разгледа докладваното от съдия Петя П. Стоянова

гражданско дело номер 45800 по описа за 2022 година на СРС, 155 състав,

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба на “....” АД, с ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр., представлявано от изпълнителните директори, против, с ЕИК 000696327, с адрес: гр. София, ул. „Московска“ № 33, представлявана от кмета Йорданка Фандъкова. Ищецът, чрез процесуалния си представител, твърди, че на 23.04.2021 г. в гр. София, кв. „Лозенец“, при движение по ул. „Златовръх“, след пресечката с ул. „Бигла“, било реализирано ПТП, при което на лек автомобил „Фиат 500“, с рег. № СВ4001РС, управляван от Б. Д. Г., били причинени щети в резултат на попадане на автомобила в несигнализирана и небезопасна дупка на пътното платно. За автомобила имало сключен застрахователен договор по застраховка „Каско+“ при ищеца с полица № 440120220010790 със срок на валидност от 09.07.2020 г. до 08.07.2021 г. При ищеца била подадена претенция, по която образувана преписка по щета № 44012132111796, по която ищецът платил застрахователно обезщетение в размер от 41,94 лв. и направил ликвидационни разноси в размер на 15 лв. Твърди, че мястото, където е настъпило ПТП-то е общинска собственост, като изграждането, ремонтът и поддържането на общинските пътища се осъществява от общините, поради което и ответникът е бил длъжен да вземе необходимите мерки. Излагат се твърдения, че ищецът е поканил ответника да плати дължимото обезщетение, но ответникът отказал да извърши плащане. Моли съда да постанови решение, с което да осъди да плати на “....” АД сумата от 56,94 лв., представляваща изплатено застрахователно обезщетение по щета № 44012132111796, ведно със законната лихва върху главницата, считано от предявяване на исковата молба – 25.08.2022 г. до окончателното изплащане на вземането, както и направените по делото разноси. Ангажира доказателства.

В съдебно заседание ищецът, чрез процесуалния си представител, поддържа исковата молба. Моли съда да уважи предявения иск, претендира направените по делото разноси.

В законоустановения срок е постъпил отговор на исковата молба по смисъла на чл. 131 от ГПК от ответника, подаден от надлежно упълномощен процесуален представител. С отговора предявеният иск се оспорва по основание и размер. Оспорва изложените от ищеца твърдения за мястото на настъпване на ПТП-то, както и за изправност на претърпелия вреди автомобил. Оспорват размера на претърпените вреди и платеното от застрахователя обезщетение като прекомерно. Прави възражение за съпричиняване на вредоносния резултат. Излагат се подробни съображения. Моли съда да отхвърли предявения иск като неоснователен, претендира присъждане на направените разноси.

В съдебно заседание ответникът чрез процесуалния си представител, оспорва

исквата молба, поддържа отговора. Моли съда да отхвърли предявения иск, претендира направените по делото разноси.

Така предявените искиви претенции са с правно основание чл. 412, ал. 1 от КЗ във връзка с чл. 49 от ЗЗД и чл. 45, ал. 1 от ЗЗД. Направено е възражение по чл. 51, ал. 2 от ЗЗД, както и искане по реда на чл. 78, ал. 1 и ал. 3 от ГПК.

Съдът, въз основа на събраните по делото доказателства, преценени съобразно разпоредбата на чл. 12 от ГПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

От приетия по делото като писмено доказателство заверен препис от застрахователна полица № 440120220010790 от 08.07.2020 г., е видно, че между „АДТ БГ“ ЕООД, в качеството му на собственик на лек автомобил „Фиат 500“, с рег. № СВ4001РС, и ищцовото дружество, е бил сключен договор за застраховка „Каско+“, като срокът на покритие е от 09.07.2020 г. до 08.07.2021 г.

От приетите по делото писмени доказателства се установява, че при „...“ АД е била образувана преписка по щета № 44012132111796, по повод постъпило уведомление, по която щета на 14.05.2021 г. застрахователят е платил обезщетение в размер на 110,56 лв. по сметката на Тихомир Николаев И.ов.

Видно от приетата като доказателство покана, на 21.06.2021 г. ищецът е поканил ответника да възстанови платено застрахователно обезщетение по щета № 44012132108554 в размер на 41,94 лв. и 15 лв. за ликвидационни разноси.

От приетото по делото заключение на вещото лице по назначената съдебна автотехническа експертиза, неоспорено, което съдът възприема като обективно и безпристрастно, се установява механизмът на настъпилото ПТП, съответствие на описаните в опис-заключение на застрахователя щети на механизма на ПТП-то, както и стойността на причинените щети към датата на настъпване на застрахователното събитие, като стойността на причинените щети към датата на настъпване на застрахователното събитие по средни пазарни цени на материалите и труда, необходим за отстраняване на повредите по лек автомобил „Фиат 500“, с рег. № СВ4001РС, при ремонт с нови части без начислен ДДС е 44,94 лв., а с начислен ДДС - 53,93 лв.

От разпита на свидетеля Г. се установява, че ул. „Златовръх“ се намира офисът, където свидетелят работи, а след настъпване на инцидента, насипал в дупката камъчета за мозайка. Дупката била средата на улицата и липсвали обозначения. Сочи, че по улицата не може да се управлява автомобил със скорост повече от 40 км/ч, а от двете страни има паркирани автомобили. Съдът възприема изцяло показанията на свидетеля, тъй като същите кореспондират с останалите събрани по делото доказателства.

При така установената фактическа обстановка за съда се налагат следните изводи:

По делото е безспорно установено, че към момента на настъпване на застрахователното събитие е било налице валидно застрахователно правоотношение между увреденото лице и ищцовото застрахователно дружество.

Съгласно разпоредбата на чл. 412 ал. 1 от КЗ урежда регресното право на застрахователя по имуществена застраховка „Каско“ да претендира платеното от третото лице, причинило повредата на застрахованата вещ или от неговия застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“. Застрахователят, който е платил обезщетение, встъпва в правата, които застрахованият има срещу третото лице или неговия застраховател. За да се ангажира тази отговорност следва да се докажат елементите от фактическия състав на деликта, а именно: противоправно поведение, вреди и причинна връзка между противоправното поведение на причинителя на вредите и твърденията от ищеца причинени вреди.

В срока на действие на договора и в рамките на покритието от застраховката рискове, застрахованият автомобил е бил увреден, вследствие преминаване на водача през необезопасено препятствие /дупка/ на платното за движение, при което са нанесени щети на лекия автомобил, като водачът няма вина. На основание сключения договор за застраховка „Каско“ и настъпило застрахователно събитие ищцовото дружество е платило обезщетение в размер 41,94 лв., видно от приложеното платежно нареждане. По делото липсват данни ответникът да е възстановил тази сума на застрахователя. Предвид извършеното плащане, съгласно чл. 412 от КЗ, ищецът е встъпил в правата на застрахования срещу причинителя на вредата.

По делото не се спори, че улиците в населените места са общинска собственост съгласно чл. 2 от ЗОС. В случая следва да се отбележи, че заключението на вещното лице по назначената съдебно-автотехническа експертиза съдът преценява с оглед на всички събрани по делото доказателства. Ето защо и в полза на увреденото лице, в случая собственика на автомобила, е възникнало право да иска обезвреда на основание чл. 45 от ЗЗД. С оглед на извършеното плащане и встъпването на застрахователя в правата на застрахованото лице срещу причинителя на вредата, съдът намира, че са налице условията за ангажиране на отговорността на ответника, по отношение на застрахователя, съгласно чл. 412 от КЗ.

С оглед на изложеното по-горе съдът приема, че е налице фактическия състав на чл. 412 от КЗ и в полза на ищеца е възникнало право да встъпи в правата на пострадалото лице до размера на платеното обезщетение, а именно 41,94 лв., с оглед установения от вещното лице размер на щетите. Само за пълнота следва да се посочи, че в производството пред настоящата инстанция ищецът не ангажира доказателства относно размера на извършените ликвидационни разноси. От събраните в хода на производството писмени доказателства, включително и от изслушаното заключение на вещното лице по назначената съдебна автотехническа експертиза не може да се установи техният размер. Ето защо исковата претенция за присъждане на сумата от 15 лв. за извършени ликвидационни разноси следва да бъде отхвърлена.

Исковата претенция като основателна и доказана следва да бъде уважена в размера от 41,94 лв., като за разликата над тази сума до първоначално претендирания размер от 56,94 лв. същата следва да бъде отхвърлена.

За да бъде уважено направеното от ответника възражение за съпричиняване на вредоносния резултат е необходимо увреденият да е допринесъл чрез поведението си за настъпване на вредите. Съдът приема, че е в конкретния случай не е налице съпричиняване на вредоносния резултат по отношение на лицето, управлявало увредения лек автомобил, доколкото съобразно с разпределената по чл. 154 от ГПК доказателствена тежест, ответникът не доказва съпричиняване на вредоносния резултат. Ето защо възражението като неоснователно следва да бъде оставено без уважение.

Съдът намира за основателно искането за заплащане на законната лихва върху главницата, считано от предявяване на исковата претенция – 25.08.2022 г. до окончателното изплащане на сумата, поради което същото следва да бъде уважена.

По отношение на искането за присъждане на направените по делото разноски от процесуалния представител на ищцовото дружество, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, съдът намира същото за основателно, като съразмерно с уважената част от исковата претенция в тежест на ответника следва да бъдат възложени направените от ищеца разноски в размер на 425,73 лв. от общо направените разноски в размер на 578 лв., от които: сумата от 50 лв. – платена държавна такса, сумата от 300 лв. – възнаграждение за вещо лице, сумата от 60 лв. – възнаграждение за свидетел и сумата от 168 лв. – адвокатско възнаграждение възнаграждение.

По отношение на направеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на направените по делото разноски, същото се явява основателно съобразно с чл. 78, ал. 3 и ал. 8 от ГПК и съразмерно с отхвърлената част от исковите претенции, поради което разноски в полза на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 26,34 лв. от общо направените разноски в размер на 100 лв., представляващи юрисконсултско възнаграждение.

С оглед на гореизложеното, Софийският районен съд, 155 състав,

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА, с адрес:, ДА ЗАПЛАТИ на “....” АД, с ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр., представлявано от изпълнителните директори, на основание чл. 412, ал. 1 от КЗ във връзка с чл. 49 от ЗЗД и чл. 45, ал. 1 от ЗЗД, сумата от 41,94 лв. /четиридесет и един лева и деветдесет и четири стотинки/, представляваща изплатено застрахователно обезщетение по щета № 44012132111796, ведно със законната лихва върху главницата, считано от предявяване на исковата молба – 25.08.2022 г. до окончателното изплащане на вземането, а на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК сумата от 425,73 лв. /четиристотин двадесет и пет лева и седемдесет и три стотинки/, представляваща направени по делото разноски, като ОТХВЪРЛЯ исковата претенция за главница за сумата над 41,94 лв. до първоначално претендирания размер от 56,94 лв. /петдесет и шест лева и деветдесет и четири стотинки/.

ОСЪЖДА “....” АД, с ЕИК, със седалище и адрес на управление: гр., представлявано от изпълнителните директори, ДА ЗАПЛАТИ на, с адрес:, на основание чл. 78, ал. 3 и ал. 8 от ГПК сумата от 26,34 лв. /двадесет и шест лева и тридесет и четири стотинки/, представляваща направени по делото разноси.

Присъдената сума може да бъде внесена по сметка на ищеца:, открита в „ОББ“ АД.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Софийски градски съд.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

Съдия при Софийски районен съд: _____